



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У 11411/17
Дана 28.06.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и Ксеније Ивановић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. Из ..., ..., чији је пуномоћник Игор Ољачић, адвокат из Београда, Теразије бр. 27, против туженог Министарства финансија, Управе царине, Комисије за жалбе Управе царине, сада Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени царински поступак, ради поништаја решења број: 148-05-039-00-214/4-2017 од 22.06.2017. године, у предмету царинском, у нејавној седници већа одржаној дана 28.06.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Кладово, број УП-281/17 од 09.02.2017. године, које је донето у смислу члана 103. став 5. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр.18/10, 111/12 и 29/15) и којим су измењени подаци у ЛЦИ УВ-4 број 16 од 09.01.2015. године, ЦИ Велико Градиште, у рубрикама 36 и 47, а тужилац обавезан да накнадно плати износ од 109.207,20 динара, на име царине и мање плаћеног пореза на додату вредност, за робу стављену у слободан промет по предметној ЛЦИ УВ-4.

Тужбом поднетом Управном суду 26.07.2017. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога, наводећи да је тужилац, као неука странка, ангажовао Б.Б. да у његово име и за његов рачун изврши увоз путничког возила и том приликом наведеном

правном лицу предао сву тражену документацију коју су шпедиција и царина прихватили као правилну и на основу које су одобрили увоз возила. Међутим, у поступку накнадне контроле утврђено је да за увезено путничко возило не постоји доказ да је произведено у Немачкој, односно да документ који је коришћен у поступку царине није веродостојан, а што је утврђено тако што је од Мађарске царине тражена додатна провера докумената. Сматра да чињеница да се нису могли прибавити докази којим би се потврдило европско порекло робе не значи да наведена фактура није веродостојна исправа, односно да не садржи тачне податке и да возило не потиче из земље чланице Европске уније. Указује да је наведена фактура број ... од 02.12.2014. године приложена приликом царине робе, при чему није имао у разлог да доведе у сумњу њену валидност, посебно имајући у виду да цариници ништа нису оспоравали. Из наведеног произилази да у конкретном случају нема кривице тужиоца у погледу мањкавости документације, те ни првостепено, а ни другостепено решење нису основана. Напомиње да чињеница што извозник није одговорио на захтев царинске администрације Мађарске не значи да је тиме оспорен преференцијални статус увезеног возила, с чим у вези се позива на пресуду Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Голупцу Пр 5956/16 од 08.03.2017. године. Са наведених и других у тужби изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, Трошкове је тражио и определио.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Правилно је по оцени суда поступио тужени орган када је одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, правилно налазећи да је то решење донето без повреда правила поступка од утицаја на решење управне ствари и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права, одредбе члана 103. Царинског закона, ("Службени гласник РС", бр. 18/10, 111/12, 29/15).

Према списима предмета и образложењу оспореног решења тужилац је, преко овлашћеног непосредног заступника Б.Б., по ЈЦИ УВ-4 број 16 од 09.01.2015. године, ЦИ Велико Градиште ставио у слободан промет робу – употребљавано путничко моторно возило марке "... тип ..., караван, применом преференцијалне стопе царине од 0,00, јер је за исту прихваћен статус робе преференцијалног порекла ЕУ, на основу изјаве о пореклу на фактури ино-продавца из Мађарске број CO8LA ... од 02.12.2014. године, а која је саставни део декларације и стопом пореза на додату

вредност од 20%. Тим за накнадну контролу Групе за накнадну контролу Краљево је поступајући по налогу за обављање накнадне контроле број 148-09-038-02-745/2016 од 06.12.2016. године у складу са одредбама члана 103. Царинског закона, извршио накнадну документарну контролу исправности података са аспекта преференцијалног порекла робе по предметној декларацији уз примену повластице сходно Споразуму о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране, а на основу приложене изјаве извозника на фактури број СО8ЛА ... од 02.12.1014. године. Наиме, код царинске администрације Републике Мађарске извршена је провера исправности извозника на фактури, која је својим актом број VF5168572376/2016 NAV KI од 22.08.2016. године обавестила Управу царина Републике Србије да предметна роба не може бити верификована накнадно јер извозник није доставио неопходну пратећу документацију којом би доказао преференцијално порекло робе. О утврђеном чињеничном стању, сачињен је записник број 148-09-038-02-745/4/2016 од 13.01.2017. године, који је, заједно са актом царинске администрације Мађарске VF5168572376/2016 NAV KI од 22.08.2016. године, достављен тужиоцу, уз дату могућност да се у року од пет дана од дана пријема изјасни на чињенице утврђене у поступку накнадне контроле. На чињенице утврђене у поступку накнадне контроле тужилац је доставио примедбе, које је Тим за накнадну контролу ценио и утврдио да не садрже ниједан нови доказ који би био од утицаја на чињенично стање утврђено у записнику о накнадној контроли. Имајући у виду утврђено чињенично стање у поступку накнадне контроле, првостепени орган је донео ожалбено решење којим је изменио податке у одговарајућим рубрикама предметне декларације и обавезао тужиоца да плати утврђени износ на име мање плаћеног царинског дуга за робу стављену у слободан промет по ЛЦИ УВ-4, у складу са одредбама члана 103. Царинског закона, којим је у ставу 5. прописано да ако се накнадном контролом декларације или накнадном контролом царинења, утврди да су прописи који се односе на одређени царински поступак примењени на основу нетачних или непотпуних података, царински орган, у складу са царинским и другим прописима, предузима неопходне мере и доноси одговарајуће одлуке да се неправилности исправе и правно стање усклади са новоутврђеним околностима.

Из списка даље произлази да је у поступку по жалби, Комисија за жалбе Управе царине прибавила мишљење стручне службе Управе царина, Одељења за порекло робе, акт број 148-07-039-00-214/3-2017 од 03.04.2017. године и утврдила да је одредбом члана 16. став 1. Протокола бр. 3 Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране ("Службени гласник РС – Међународни уговори", бр. 88/08), прописано да ће производи са пореклом имати олакшице код увоза у страну уговорницу, уколико је поднет један од следећих доказа: 1) уверење о кретању робе ЕУР.1 или 2) у случајевима наведеним у члану 22. став 1. изјава коју увозник уноси у фактуру, доставницу или било који други комерцијални документ који довољно детаљно описује производе о којима је реч и тако омогућује њихову идентификацију. Према члану 22. 3. Споразума, извозник који сачињава изјаву на фактури биће спреман да у било које време, на захтев царинских органа земље извознице, поднесе на увид све одговарајуће

документе којима се доказује порекло за одговарајућу робу, као и то да су испуњени остали услови из овог протокола, а према члану 25. докази о пореклу подносе се царинским органима земље увознице у складу са поступцима који се примењују у тој земљи. Поменути органи могу захтевати превод доказа о пореклу, а такође могу захтевати да увозну декларацију прати и изјава увозника о томе да производи испуњавају услове потребне за примену овог споразума. Надаље, према члану 33. накнадне провере доказа о пореклу обављаће се насумице или у сваком случају оправдане сумње царинских органа земље увознице у исправност таквих докумената, порекло робе о којој се ради или у испуњење других услова из овог протокола (став 1.). У циљу спровођења одредби из става 1, царински органи земље увознице вратиће уверење о кретању робе ЕУР.1 и фактуру, уколико је била поднета, изјаву на фактури, или копију тих докумената, царинским органима земље извознице, уз навођење разлога за проверу, где је то потребно. Сви прибављени документи и подаци који указују на то да је податак у доказу о пореклу нетачан биће достављени као доказ уз захтев за проверу (став 2.). Проверу ће извршити царински органи земље извознице. У том циљу имају право да захтевају било које доказе и да спроведу било који преглед извозникових рачуна или било коју другу проверу коју сматрају потребном (став 3.). Царински органи који затраже проверу биће обавештени о резултатима те провере што пре. Ти резултати морају јасно показивати да ли су документи веродостојни и могу ли се конкретни производи сматрати производима са пореклом из Заједнице, из Србије или из неке друге земље или територије наведене у чл. 3. и 4. и да ли испуњавају друге услове из овог протокола (став 5.). Ако у случају оправдане сумње одговор не стигне у року од десет месеци од дана подношења захтева за проверу, или ако одговор не садржи податке довољне за утврђивање веродостојности документа о којем је реч или стварног порекла производа, царински органи који су поднели захтев ће, осим у изузетним околностима, ускратити право на повлашћени третман (став 6.).

С тим у вези доказ о пореклу робе (изјава извозника на фактури број СО8ЛА 3581076 од 02.12.1014. године), који је био прихваћен приликом спровођења поступка увозног царинења у Србију, достављен је мађарској администрацији актом Управе царина број 148-07-483-07-428/2015 од 15.05.2015. године, ради накнадне верификације, односно добијања одговора о аутентичности издатог доказа о пореклу, као и стварног порекла предмете робе, из разлога основане сумње, а сагласно члану 33. став 1. Протокола 3 Споразума. Према резултату контроле мађарске царинске администрације статус робе са пореклом која је обухваћена изјавом на предметној фактури не може бити накнадно верификован, јер извозник није доставио неопходан пратећи документ, те се предметна роба не може сматрати производом са пореклом. Наиме, у конкретном случају се ради о употребљаваном моторном возилу које се сврстава у тарифни број 8703 Царинске тарифе и које не испуњева услове из члана 6. Протокола 3 Споразума. Наиме, наведени Споразум обухвата трговину само производима који имају преференцијални статус, односно онима који испуњавају услове предвиђене Протоколом 3 Споразума - да се ради о производу који је добијен довољном обрадом или прерадом, односно када је задовољен услов наведен у листи из Прилога II Протокола 3 Споразума: "Производња код које вредност употребљених материјала без порекла није већа од 40% цене производа франко фабрика". Како у

конкретном случају за предметно употребљавано моторно возило није потврђено преференцијално порекло, као и како због нетачно пријављеног податка у декларацији о преференцијалном пореклу робе није правилно спроведен поступак стављања робе у слободан промет и обрачун и наплата царниског дуга, то је по оцени туженог, Царинарница правилно поступила када је изменила податке у одговарајућим рубрикама предметне декларације и тужиоца обавезала да плати утврђени износ на име мање плаћене царине и пореза на додату вредност.

Код изложеног чињеничног и правног стања ствари, Управни суд налази да је тужени орган правилно оценио наводе жалбе тужиоца налазећи да су без утицаја на другачије решавање ове управне ствари, будући да није потврђено преференцијално порекло предмете робе, због чега тужилац не може бити ослобођен од плаћања царине по основу Споразума о стабилизацији и придруживању. Имајући у виду цитиране одредбе члана 103. став 5. Царинског закона, као и чињеницу да у конкретном случају предметна роба – употребљавано моторно возило није обухваћено наведеним одредбама Споразума, односно да не представља производ који има преференцијално порекло, и по оцени суда, царинарница је правилно поступила када је оспореним решењем изменила податке у одговарајућим рубрикама предметне декларације, а тужиоца обавезала на плаћање утврђеног износа на име царине и мање плаћеног пореза на додату вредност за предметну робу.

Управни суд је ценио све наводе тужбе, посебно навод којим се указује да чињеница да се нису могли прибавити докази којим би се потврдило европско порекло робе не значи да наведена фактура није веродостојна исправа, односно да не садржи тачне податке и да возило не потиче из земље чланице Европске уније и с тим у вези позивање на пресуду Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Голупцу Пр 5956/16 од 08.03.2017. године, али налази да исти нису од утицаја код чињенице да предметно возило не испуњава услове прописане Протоколом 3 Споразума у погледу испуњености потребних услова да му се признао преференцијални статус, при чему се тужиоцу не оспорава право да увезе предметно возило, већ могућност да буде ослобођен плаћања царине.

Суд је имао у виду и остале наводе тужбе, али налази да исти, код неспорне чињенице да предметном моторном возилу није признат преференцијални статус, нису од утицаја на другачију оцену правилности и законитости оспореног решења, нити тужилац доставља доказе из којих би се супротно могло утврдити.

Са изнетих разлога, налазећи, да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Одлуку о трошковима управног спора садржану у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредбе члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...77/18), који се сходно примењује на

основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду успех тужиоца у овом управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.06.2019. године, 21 У 11411/17

Записничар
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП